

El que no heu llegit del llibre de Benet XVI

Dg, 28/11/2010 per Catalunya Religió

L'aparició del llibre-entrevista amb Benet XVI ha estat motiu de nombrosos [titulars](#) sobre la crisi de la pederàstia, sobre la possibilitat de renunciar, i especialment les seves paraules sobre la utilització dels [preservatius](#). Però les gairebé 200 pàgines de [Llum del món](#), contenen molts més titulars i continguts que val la pena remarcar. Per això, en recollim uns quants.

I. El cristianisme en el món

El progrés

Es donem molts temes en els quals podem dir que la moralitat va amb la modernitat. Perquè la modernitat no es conforma només de coses negatives. (...) De fet, la modernitat comporta a més grans valors morals els qual provenen, entre altres, justament del cristianisme. (p. 34)

Al concepte de progrés, format fins ara per la combinació del coneixement i el poder, li faltava un aspecte essencial, l'aspecte del bé. La qüestió és: què és el bé? (...) Estem veient com el poder de l'home ha crescut de forma tremenda. Tanmateix no ha crescut per igual el seu potencial ètic. Aquest desequilibri es reflecteix ara en els fruits d'un progrés que no va ser meditat des de la moral. (p. 56-57)

L'ecologia

Hi ha una consciència, més o menys marcada, d'una responsabilitat global i que l'ètica ja no pot referir-se tan sols al grup propi o a la nació pròpia, sinó que cal tenir en compte la Terra i totes les persones. (...) Però convertir-ho en voluntat i accions polítiques es torna en gran part impossible per la manca de la disposició a renunciar. (p. 58)

Es veuen pocs models que mostrin concretament com podria ser la renúncia. En aquest aspecte, les congregacions religioses tenen un importància exemplar. A la seva manera, poden servir d'exemple per demostrar que un estil de vida amb una renúncia racional i moral és més que practicable. (p. 59)

L'economia global

Estem vivint a expenses de les generacions següents. En aquest aspecte es pot apreciar que vivim una fal·làcia. Vivim a les aparences i els grans deutes els com una cosa simplement inherent a nosaltres. (...) [L'encíclica [Caritas in veritate](#)] és un pas per col·locar les coses en una altra perspectiva, i no sols contemplar-les sota l'aspecte de la possibilitat i de l'èxit, sinó sota l'aspecte que considera l'existència d'una normativa d'amor al pròxim que s'orienta per la voluntat de Déu i no pas únicament pels nostres desitjos. (p. 60-61)

El relativisme

Hom sent por quan algú diu que tal cosa és la veritat o, fins i tot, que afirma: jo tinc la veritat. Mai no la tenim; en el millor dels casos, és la veritat que ens poseeix a nosaltres. Ningú no discutirà que cal ser prudent i cautelós a l'hora de reivindicar la veritat. Però descartar-la simplement com a inaccessible, sembla prou destructiu. (p. 63)

L'home ha de buscar la veritat, és capaç de la veritat. És evident que la veritat necessita criteris per a ser verificada i falsada. També cal que vagi sempre unida a la tolerància. Però la veritat ens mostra també valors constants que han fet gran la humanitat (p. 64).

La ciència

Hi va haver una cosa que em va fer riure: en la televisió es va dir que estava científicament demostrat que les carícies de la mare són beneficioses per als nens. Investigacions com aquestes podran considerar-se una bogeria o un concepte erroni, populista i infantil de la ciència, però tal concepte mostra també un model: justament una manera de pensar en la qual la fe en el misteri, en l'obrar de Déu, tota dimensió religiosa ha perdut validesa com a "no científica" i ja no troba espai de cap mena. (p. 143)

L'amor

Com ja va dir Sant Agustí: la història universal és una lluita entre dues formes d'amor. De l'amor cap a si mateix fins a la destrucció del món, i l'amor cap a l'altre fins a la renúncia de si mateix. (p. 72)

II. El papat

III. L'Església i el cristianisme